

اثر کم آبیاری بر خصوصیات کمی و کیفی دانه تولیدی در ارقام گلنگ بهاره

بی بی الهه موسوی فر^{۱*} - محمد علی بهدانی^۲ - مجید جامی الاحمدی^۳ - محمد سعید حسینی بجد^۴

تاریخ دریافت: ۸۸/۵/۳۱

تاریخ پذیرش: ۸۹/۶/۲۹

چکیده

به منظور بررسی اثر آبیاری محدود بر خصوصیات کمی و کیفی دانه ارقام گلنگ بهاره، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی و در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی بیرجند در بهار سال ۱۳۸۷ انجام شد. سطوح قطع آبیاری (آبیاری کامل، آبیاری تا مرحله دانه‌بندی، آبیاری تا مرحله گلدنه و آبیاری تا مرحله تکمه‌دهی) در کرت‌های اصلی و سه رقم گلنگ بهاره (محلی اصفهان، اصفهان، ۲۸، IL111) در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که کم آبیاری بر روی بیشتر صفات کمی و کیفی بذر اثر معنی‌داری داشت. در این آزمایش بزرگترین و کوچکترین بذور به ترتیب تحت شرایط آبیاری کامل و آبیاری تا مرحله تکمه‌دهی مشاهده شد. بیشترین درصد پروتئین در شرایط آبیاری تا مرحله تکمه‌دهی و گلدنه و آبیاری تا مرحله دانه‌بندی حاصل شد. در بین ارقام، رقم IL111 دارای بزرگترین بذور با بیشترین درصد پروتئین بود. همچنین رقم محلی اصفهان از کوچکترین بذور با بالاترین درصد روغن برخوردار بود. به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که انتخاب ارقامی با بذور کوچک نظری محلی اصفهان، برای تولید روغن بیشتر در شرایط تنفس خشکی و یا شرایط بدون تنفس زیرا بین درصد روغن با اندازه بذر و درصد پوسته همبستگی منفی و معنی‌دار وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: کم آبیاری، رقم، گلنگ، اندازه و وزن دانه، درصد پوسته، درصد روغن، درصد پروتئین دانه

مقدمه

خشکی یکی از عمدۀ ترین موانع برای تولید موفق محصولات زراعی است، بنابراین کاشت گیاهان مقاوم به خشکی در مناطق خشک و نیمه خشکی نظری ایران از اولویت برخوردار است (۱). گلنگ به واسطه خصوصیات مورفولوژیکی خاص، مانند سیستم ریشه‌ای عمیق، مقاومت به خشکی بسیار بالایی دارد و کشت آن به اراضی دیم و نیمه خشک دنیا تمایل یافته است (۲۰). این گیاه با دارا بودن ۲۵ تا ۴۰ درصد روغن مطلوب با بیش از ۹۰ درصد اسیدهای چرب غیراشبع به ویژه اسیدلیپولیک و حدود ۱۲ تا ۲۲ درصد پروتئین، همواره به عنوان یک گیاه دانه روغنی با ارزش جهت تأمین روغن خوارگی مورد نیاز کشور مطرح بوده است (۲). این گیاه اگرچه مقاوم به خشکی است ولی محدودیت آب بر کمیت و کیفیت دانه‌های آن تأثیر می‌گذارد (۳۲).

تأثیر منفی تنفس رطوبتی بر ویژگی‌های فیزیکی دانه توسط محققین بسیاری گزارش شده است (۸). میکل و همکاران (۲۴)

گزارش کردند خشکی‌های طولانی مدت و کاهش محتوی رطوبت خاک سبب کاهش اندازه بذر در گیاهانی نظری سویا و کتان شد. این کاهش به ویژه در شرایطی که تنفس در طول گلدنه و در زمان پر شدن بذر رخ داد، بارزتر بود. اگر خشکی در گیاهان سویا (۲۹)، ذرت (۱۲)، شبدر (۷) و گندم (۲۸) تنها قبل از گلدنه رخ دهد، اثرات اولیه این تنفس منجر به کاهش تعداد بذر می‌شود، در حالی که اندازه بذر در چنین شرایطی بدون تغییر باقی می‌ماند، اما با تداوم خشکی علاوه بر کاهش تعداد بذر، ابعاد دانه نیز کاهش می‌یابد.

در شرایط تنفس خشکی طول دانه کمتر تحت تأثیر قرار می‌گیرد اما قطر و عرض آن کاهش می‌یابد (۸). کاهش قطر و عرض دانه در شرایط کمبود رطوبت خاک می‌تواند به دلیل کاهش سنتر مواد فتوسنتریزی مورد نیاز برای پر شدن دانه‌ها باشد که باعث لاغر و چروکیده‌تر شدن دانه‌ها می‌شود و در نتیجه کاهش درصد مغز و افزایش درصد پوسته در دانه مشاهده می‌شود (۵).

علاوه بر اندازه دانه، ترکیب شیمیایی دانه نیز دستخوش تنفس خشکی واقع می‌شود به طوری که از مدت‌ها قبل مشخص شده که میزان پروتئین و کیفیت بذر در سال‌های پر باران و زراعت‌های فاریاب، نسبت به سال‌های خشک و زراعت‌های دیم، کمتر است. آبیاری زیاد، به رغم کاهش میزان نیتروژن دانه، محتوای فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم را که به سهولت در آب قابل حل نیستند

۱، ۲ و ۳ - به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت و استادیاران گروه زراعت و

اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند

(*)-نویسنده مسئول: Email:e.moosavifar@yahoo.com

۴- دانشیار گروه شیمی، دانشکده علوم دانشگاه بیرجند